

29. april 2016

I henhold til § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut anmoder jeg Naalakkersuisut om at besvare følgende spørgsmål:

Spørgsmål:

1. Har Naalakkersuisut planer om at etablere et misbrugscenter på Østkysten?

(Medlem af Inatsisartut Laura Tàunâjik, Siumut)

Begrundelse:

Alkoholmisbrug har enorme omkostninger, både menneskeligt og samfundsøkonomisk. De menneskelige omkostninger – både for misbrugerens selv og for misbrugerens familie - er velkendte. De samfundsøkonomiske omkostninger er søgt belyst i Naalakkersuisuts rapport ”Misbrugsbehandling, behov og samfundsmæssige gevinster (FM 2014). Heri anslås det, at de samfundsøkonomiske omkostninger i forbindelse med alkoholmisbrug her i landet beløber sig et sted mellem 152 og 827 mio. kr. årligt.

Naalakkersuisut fremlagde under FM 2015 en national plan for fremtidens misbrugsbehandling.

Inatsisartut har på finansloven for 2016 afsat midler til gennemførelse af planen.

Et væsentligt element i den nationale plan er at sikre også en lokal forankring i misbrugsbehandling. Det er således hensigten, at der skal oprettes misbrugscentre i alle kommuner i løbet af planens første 3 år.

Dette er et meget positivt skridt. Både fordi det vil fremme adgangen til behandling, og fordi det må antages at mindske risikoen for tilbagefald. Flere kommuner (Qaasuitsup Kommunia og Kommuneqarfik Sermersooq) vurderer således, at risikoen for tilbagefald øges, hvis en misbruger behandles udenfor sit vante miljø.

Men vore kommuner er store, og de fleste byer vil fortsat stå uden et behandlingscenter. Spørgsmålet er så, hvilke byer der vil blive prioriteret.

Østkysten har gennem en årrække været ganske hårdt ramt af alkoholmisbrug – så hårdt ramt, og med så voldsomme konsekvenser, at Naalakkersuisut har fundet det nødvendigt at indføre et forbud mod salg af spiritus på Østkysten.

Dette kunne i sig selv tale for at placere et af de nye misbrugscentre på Østkysten. Det ville helt utvivlsomt forekomme mange urimeligt og uforståeligt, hvis Naalakkersuisut på den ene side pålægger Østkysten et spiritusforbud, men på den anden side vælger at placere samtlige misbrugscentre på Vestkysten.

For et menneske, som er bukket under for afhængighed af alkohol, kan det være et stort og vanskeligt skridt overhovedet at erkende sit misbrug og sit behov for hjælp. Og selv for den, som når så langt i sin erkendelse, kan det være en stor overvindelse at gå i behandling.

For vore landsmænd i Østgrønland vil der være én barriere mindre, hvis det bliver muligt at gå i gå i behandling i sin egen landsdel, hvor man kender sproget og kulturen og er tryk. Der vil være én barriere mindre, hvis et ja til behandling ikke er ensbetydende med at skulle rejse langt bort fra sine børn og sin ægtefælle.

Der er således grund til at tro, at lokale behandlingstilbud fremmer motivationen til at gå i behandling. Ligesom der er grund til at tro, at behandling i nærmiljøet giver mindre risiko for tilbagefald. Der er med andre ord grund til at tro, at etablering af et misbrugscenter i Østgrønland vil kunne gøre en forskel.

Østkysten er ikke alene om at være tynget af alkoholproblemer – men Østkysten er hårdt ramt. Af misbrugsproblemer, af sociale problemer.

Hvis den nationale plan for fremtidens misbrugsbehandling virkelig skal være en *national* plan – hvis den skal give håb for *hele* Grønland – nytter det ikke, at vi overser Østgrønland.

Også Østgrønland har brug for håb!

Jeg beder på denne baggrund Naalakkersuisut oplyse, om Naalakkersuisut har planer om at etablere et misbrugscenter på Østkysten.